

Позняй восенню, калі ночы робяцца даўжэйшымі, большасць з нас адкрывае вочы задоўга да світання, у змроку. Занятая сваімі справамі, не заўважаем, як пачынае дзень – раніца мінае хутка. Але менавіта ў пачатку дня, як і перад любым важным заняткам, варта стаць перад Богам, даручаючы Яму той шлях, які маем прайсці.

Ранішні час, калі навокал яшчэ цёмна, калі адчуваеш сябе недаспаным, зрушаным з цёплага ўтульнага месца, – добры час для асабістай малітвы, роўна як і жыццёвы крызіс, змрок у душы, смутак, невядомасць. Бог прысутны побач у кожную пару, нават калі не бачым ні промня святла ў прамым і пераносным значэнні. † У малітоўніку, несумненна, знойдзем тэксты для ранішняй малітвы. Гэта таксама знаёмыя з дзяцінства пацеры або псалмы і гімны, якія прапануе на дадзены час Літургія гадзін. Вядома, можна карыстацца і сваімі словамі. Незалежна ад таго, спадзяёмся мы памаліцца даўжэй раніцай або на працягу дня ці прадчуваем, што не знойдзецца больш часу, ранішні зварот сэрца і розуму да Бога будзе ўплываць на ўвесь дзень, на парозе якога стаім. Гэта той добры навык, які варта падтрымліваць і развіваць. Па сутнасці, малітвай мы выяўляем добрую інтэнцыю, а менавіта сваё прагненне ўсё рабіць у згодзе з Божай воляй, каб думкі, словы і ўчынкі былі дзеля хвалы Пана і добра нашай душы. Выказаны ў пачатку дня, намер застаецца актуальным увесь час, хоць можам не ўспамінаць аб ім сярод дзённых спраў. Адначасова гэта і спадзяванне на Божую ласку, без якой немагчыма нічога зрабіць, і выраз нашай любові да Бога.

Насамрэч ранішняе няздатнасць на ўзнёслыя думкі, слабасць, якую часам адчуваем так востра, парадаксальным чынам могуць дапамагчы нашым адносінам з Богам – дапамагчы прыйсці да Яго такімі, якія ёсць, і ўсвядоміць, што атрымліваем ад Яго ўсё, што часта лічым належным і сваім. Акрамя гэтага асабістага вымярэння адносін важна памятаць і пра больш шырокае, якое таксама ўласціва кожнаму з нас. Маю на ўвазе прыналежнасць да супольнасці Паўсюднага Касцёла. Здаецца, вядомая рэч, але на якім узроўні мы знаходзімся: толькі ведаем пра гэта ці адчуваем сябе часткай Касцёла? Як пісаў амерыканскі паэт і манах Томас Мертан, “ніхто не з’яўляецца самотнай выспай”.

Узнікае пытанне: прычым тут ранішняе малітва? Патлумачу на прыкладзе. Ёсць добрая магчымасць выказаць Богу свой намер пражыць дзень так, каб у выніку ўсе падзеі былі малітвай у шырокім сэнсе гэтага слова. Ранішняе прынашэнне (ахвяраванне), зробленае ў інтэнцыях Святога Айца, спалучае індывідуальнае і супольнаснае вымярэнні.

Тэкст першага прынашэння напісаў айцец езуіт Франсуа Ксаверы Гатрэле ў 1844 годзе для Апостальства малітвы. Прычынай заснавання Апостальства было гарачае жаданне маладых французскіх манахаў, падапечных а. Гатрэле, хутчэй прысвяціць сябе місіянерству. Ён даручыў ахвотным быць “апосталамі малітвы”, ахвяруючы ўсё ў сваім жыцці Найсвяцейшаму Сэрцу Езуса дзеля таго, што Пан сам пажадае здзяйсняць у

справе пашырэння Божага Валадарства і збаўлення душ. Шматлікія вернікі неўзабаве сталі далучацца да Апостальства, і ў 1880 годзе папа Леў XIII пачаў кожны месяц даручаць гэтай малітоўнай супольнасці надзённыя інтэнцыі Касцёла. Такая традыцыя працягваецца да сучасных дзён.

У цяперашні час Апостальства называецца Сусветная сетка малітвы Папы і аб'ядноўвае мільёны людзей на ўсім свеце. Тэксты штодзённай малітвы са Святым Айцом маюць розныя варыяцыі, але можна заставацца ўвесь час з адной выбранай формай, прыведзенай ніжэй.

Агульна кажучы, мы аддаём сябе і ўсё, што прынясе надыходзячы дзень, у ахвяру, просячы Нябеснага Айца далучыць наша прынашэнне да ахвяры Яго Сына, якую Ён прыносіць на алтарах па ўсім свеце; і просім Святога Духа адкрыць нашы сэрцы на патрэбы чалавецтва і Касцёла. Такое самаахвяраванне мае выразны накірунак, які яму надае інтэнцыя Святога Айца на кожны месяц.

Можна параўнаць гэта таксама з ключом, які адкрывае нам спосаб да міласэрнага служэння. Па праўдзе, цяргненні іншых людзей глыбока кранаюць толькі тады, калі мы з'яднаны з Хрыстом. Чым мацнейшая сувязь з Ім, тым больш наша сэрца здольнае да спачування. Калі прымаем Яго дары, Яго любоў і спагаду, калі дзелім з Ім свае перажыванні, вучымся прабачаць, адкрываем Яму свой боль, спадзяёмся ў трывогах, прыносім усё, чым поўніцца ўнутранае і знешняе чалавечае жыццё, то наша сувязь з Ім трывае і развіваецца. У тварах церпячых людзей – блізкіх і далёкіх – Ён паказвае сваё Аблічча. Праз малітву і ахвяру мы можам адказаць на Яго любоў.

Варыянты штодзённага прынашэння

Першапачатковая форма:

О Езу, праз Беззаганнае Сэрца Марыі ахвярую Табе малітвы, справы, радасці і цяргненні сённяшняга дня ў еднасці з Найсвяцейшай Ахвярай св. Імшы па ўсім свеце. Я ахвярую іх ва ўсіх намерах Найсвяцейшага Твайго Сэрца: дзеля збаўлення душ, перапрашэння за грэх і з'яднання ўсіх хрысціян. Ахвярую іх у інтэнцыях нашых біскупаў і ўсяго Апостальства малітвы, асабліва ў інтэнцыях Святога Айца на гэты месяц. Амэн.

Пазнейшы варыянт:

Божа, наш Ойча, ахвярую Табе надыходзячы дзень: усе малітвы, думкі, словы, учынкi і цяргненні. Ахвярую Табе іх у еднасці з Тваім Сынам, Езусам Хрыстом, які ў Эўхарыстыі няспынна складае сябе ў ахвяру Табе дзеля збаўлення свету. Няхай Святы Дух, які вёў Езуса, будзе сёння маім кіраўніком і сілай, каб я сведчыў аб Тваёй любові. Разам з Марыяй, Маці Езуса і Касцёла, прашу Цябе асабліва ў тых інтэнцыях, якія Святы Айцец даручае ўсім вернікам на гэты месяц. Амэн.

Апошнім часам Сусветная сетка малітвы штомесяц прапануе крыху іншы тэкст ранішняга прынашэння. Напрыклад, на сёлетні лістапад:

Дзякую Табе, Ойча, за чарговы дзень і магчымасць жыць верай сярод іншых людзей. Навучы мяне заўважаць Тваю прысутнасць. Дай ласку адварнуцца ад граху і напоўніцца надзеяй, прыносячы Тваю любоў і супакой усім, каго сустрэну. Ахвярую Табе гэты дзень у інтэнцыі, якую папа Францішак даручыў Сусветнай сетцы малітвы: “Каб на Блізкім Усходзе, дзе разам жывуць розныя рэлігійныя супольнасці, запанаваў дух дыялогу і прымірэння”. Амэн.